

บทคัดย่อคำสอนพระศาสนจักร

และ

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคริสตชน

ที่มีอาชีพเป็นนักธุรกิจ พ่อค้าแม่ขาย

และผู้ประกอบการวิชาชีพ

จากเอกสาร

- กฤษฎีกาสัมชัญญาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ค.ศ. 2015 ซึ่งได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 และประกาศใช้โดยสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เมื่อ วันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 2017
- กระแสเรียกของผู้นำธุรกิจ (ข้อคิดคำนึง) ของสมณสภาเพื่อความยุติธรรมและสันติ (**Catholic Council For Justice And Peace**) เมื่อพฤศจิกายน ค.ศ. 2012

หัวข้อหลัก

ใครคือคริสตชนนักธุรกิจ

- กระแสเรียกในฐานะคริสตชนฆราวาส
- กระแสเรียกในฐานะองค์ภรรวาส
- กระแสเรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (**Noble Vocation**)
- กระแสเรียก: หน้าที่คริสตชน
- วิเคราะห์โลกธุรกิจ
- การตอบสนอง
- รักพระเจ้า-รักเพื่อนมนุษย์
- บททดสอบสำหรับนักธุรกิจคริสตชน

ใครคือคริสตชนนักธุรกิจ พ่อค้าแม่ขาย ผู้ประกอบการ และวิชาชีพ

กระแสวิพากษ์ : บทนำ ข้อ 5

.....ภาคธุรกิจจะประกอบไปด้วยหน่วยงานในรูปแบบหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นกิจการสหกรณ์ บริษัทข้ามชาติ กิจการขนาดเล็ก
ธุรกิจส่วนตัว ธุรกิจครอบครัว ธุรกิจเพื่อสังคม ห้างหุ้นส่วน
กิจการเจ้าของเดี่ยว กิจการร่วมทุนกับภาครัฐบาล หน่วยงานที่ตั้ง
ขึ้นเพื่อทำงานร่วมกันทั้งในเชิงธุรกิจ หรือไม่แสวงหากำไร

ใครคือคริสตชนนักธุรกิจ พ่อค้าแม่ขาย ผู้ประกอบการ และวิชาชีพ

กระแสวิพากษ์ : บทนำ ข้อ 5

บริษัทเอกชนส่วนใหญ่ที่จำหน่ายหุ้นให้สาธารณชนซึ่งบางแห่งอาจสร้างรายได้ ได้มากกว่างบประมาณของหลายประเทศ บริษัทขนาดเล็ก บริษัทที่มีนักลงทุนเป็นเจ้าของร่วมนับร้อย บริษัทที่มีเจ้าของแต่เพียงผู้เดียวหรือเป็นกิจการของครอบครัว รวมไปถึงหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่ตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเรียกชื่อตามลักษณะการก่อตั้งที่มีสถานะพิเศษในเชิงกฎหมายว่า “ธุรกิจเพื่อสังคม”.....

กระแสนี้เรียกในฐานะคริสตชนฆราวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 20

- หน้าที่สำคัญของฆราวาสทั้งหญิงและชายก็คือการประกาศพระคริสตเจ้าด้วยชีวิตและพันธกิจที่เป็นประจักษ์พยานท่ามกลางโลก ดำรงชีวิตและบอกเล่าเรื่องพระเยซูคริสตเจ้าในครอบครัว ใน สังคมและในงานอาชีพ โดยมุ่งนำความรักและความเมตตาของ พระเจ้าไปสู่สังคม

กระแสเรียกในฐานะคริสตชนฆราวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 20

- สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเน้นบทบาทของคริสตชน ฆราวาส ซึ่งสนามแห่งชีวิตและพันธกิจของพวกเขาในการประกาศข่าวดี ก็คือโลกกว้างแห่งความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ฯลฯ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

กระแสนี้เรียกในฐานะคริสตชนฆราวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 13

โดยทางศีลล้างบาป คริสตชนแต่ละคนเป็น “ศิษย์ธรรมทูต” (Missionary Disciple) คือเป็นทั้งศิษย์และธรรมทูตด้วยชีวิต ความเป็นอยู่ของตนทั้งครบ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใดในพระศาสนจักร หรือมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความเชื่อในระดับใด ดังนั้นทุกคนจำเป็นต้องได้รับการอภิบาลช่วยเหลือให้เจริญชีวิตในอารยธรรมแห่งความรัก ด้วยวิถีชีวิตชุมชนคริสตชนย่อย อันเป็นวิถีทางหลักที่พระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทยเลือกใช้เป็นแนวทางดำเนินชีวิตใหม่ของคริสตชนคาทอลิกไทย

กระแสวิพากษ์วิจารณ์ในฐานะคริสตชนมรณวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 13

เป็นทั้งแนวทางหลักในการฟื้นฟูชีวิตและการอบรมปลูกฝังความเชื่อคริสตชน รวมทั้งยังเป็นแนวทางหลักในการนำคริสตชนทุกคนผู้เป็นทั้งศิษย์และธรรมทูต ก้าวออกไปสู่การประกาศข่าวดีแรกเริ่ม (*kerygma*) และการฟื้นฟูการประกาศข่าวดีสู่ปวงชน (*ad Gentes*) ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นการร่วมสร้างพระอาณาจักรพระเจ้าขึ้นในโลก พระอาณาจักรแห่งความจริง ความยุติธรรม ความรัก ความเมตตาและสันติสุข เพราะนี่คือการเปิดขอบฟ้าใหม่ เป็นขอบฟ้าที่กว้างไกลของงานประกาศข่าวดีสู่ปวงชนทั้งมวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไทยอีกจำนวนมากที่กำลังรอรับฟังข่าวดีนี้อยู่

กระแสเรียกในฐานะองค์กรมหาวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 7

สถาบันต่าง ๆ ของพระศาสนจักรในรูปแบบหมู่คณะ ชุมชน องค์กรพระพรพิเศษ ขบวนการ สมาคม ฯลฯ ล้วนเป็นพระพรที่ พระจิตเจ้าได้ทรงบันดาลให้เกิดขึ้นในพระศาสนจักร เพื่อความดี ของพระศาสนจักรส่วนรวม ทั้งนี้เพื่อเข้าร่วมในพันธกิจประกาศ ข่าวดีแก่ประชาชนทุกภาคส่วน ในเมื่อพระศาสนจักรเป็น ประชากรของพระเจ้าและมีธรรมชาติเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ วิถีชีวิตของพระศาสนจักรทุกระดับจึงมีฐานอยู่ที่ชุมชนคริสตชน ย่อย ๆ (Basic Ecclesial Communities หรือ BECs) กระนั้นก็ดี ยังมีการรวมกลุ่มกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชีวิตและพันธกิจ ของบรรดาคริสตชน

กระแสเรียกในฐานะองค์กรมหาวาส

กฤษฎีกาฯ ข้อ 7

ในวิถีชีวิตคริสตชนจึงปรากฏในหลายรูปแบบ ได้แก่

1. หมู่คณะ RCIA ในกระบวนการเรียนรู้คำสอนและปลูกฝังความเชื่อคริสตชน
2. ชีวิตหมู่คณะในรูปแบบชีวิตครอบครัวคริสตชน (Christian Family)
3. การรวมตัวกันของครอบครัวคริสตชนบ้านใกล้เคียง (Neighborhood community)
4. องค์การคาทอลิกและสถาบันคาทอลิกต่างๆ (Catholic Organizations & Institutions)
5. องค์การพระพรพิเศษ (Movement) ที่มี *charisma* เฉพาะ
6. ชมรมวิชาชีพคริสตชน เพื่อนำคุณค่าพระวรสารลงสู่บริบทต่างๆ ในสังคม เช่น สมาคมครูคาทอลิก ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก ชมรมนักธุรกิจคาทอลิก ฯลฯ

กระแสนี้เรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 6

กระแสนี้เรียกของนักธุรกิจเป็นกระแสนี้เรียกแท้จริง คือกระแสนี้เรียกในฐานะที่เป็นมนุษย์และกระแสนี้เรียกในฐานะที่เป็นคริสตชน ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อพระศาสนจักรและต่อโลก ผู้นำธุรกิจได้รับกระแสนี้เรียกให้คิดและพัฒนาสินค้าและบริการให้ลูกค้าและชุมชนได้รับความสะดวกสบายโดยผ่านทางกลไกแห่งอนาคต เพื่อให้เศรษฐกิจรูปแบบนี้บรรลุเป้าหมาย คือสร้างควมดีส่วนรวมให้แก่สังคม จักต้องวางอยู่บนพื้นฐานของความจริง ความซื่อตรงต่อพันธกิจ ความมีเสรีภาพ และการสร้างสรรค์

กระแสวิพากษ์ที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

Apostolic exhortation Evangelii Gaudium ข้อ 203

ธุรกิจเป็นกระแสวิพากษ์ที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation) ถ้านักธุรกิจพบว่าตนถูกท้าทายด้วยชีวิตที่มีความหมายสูงกว่า เพื่อให้เขาสามารถรับใช้ความดีส่วนรวม โดยพยายามที่จะเพิ่มการผลิตสินค้าของโลกนี้ เพื่อให้ทุกคนสามารถจับจ่ายซื้อหาได้

กระแสนี้เรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 7

ผู้นำธุรกิจย่อมมีบทบาทพิเศษในการร่วมการสร้างโลก บทบาทของพวกเขาจะไม่จำกัดอยู่แค่เพียงเสนอสินค้าและบริการ ที่มีการปรับปรุงพัฒนา โดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น พวกเขาจะต้องช่วยกันวางแผนสู่อนาคตอีกด้วย นักบุญจอห์นปอลที่ 2 ได้เตือนสติเรื่องนี้ไว้ใน Laborem Exercens ว่า “มนุษย์ในฐานะที่ถูกสร้างมาในพระฉายาของพระเป็นเจ้า ย่อมต้องทำงานร่วมกับพระเจ้าผู้สร้าง นอกจากนั้นยังต้องใช้ความสามารถในขอบข่ายแห่งความเป็นมนุษย์ของตน ในการสานต่อกิจการสร้างโลกโดยทำให้สิ่งสร้างสมบูรณ์แบบขึ้น ตามส่วนที่มีการค้นพบทั้งทรัพยากรและคุณค่าที่ซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งสร้างมาแต่ต้น

กระแสน้ำเรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสน้ำเรียกฯ ข้อ 5

เราจึงขอเรียกร้องให้พี่น้องคริสตชนที่เป็นผู้นำธุรกิจ โปรดฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าซึ่งอยู่ลึกในหัวใจแห่งการทำงานของพวกท่านที่กำลังร้องเรียกให้ท่านมีส่วนร่วมในการเนรมิตสร้าง(โลก)ของพระองค์ เพราะผู้นำธุรกิจทุกท่านล้วนมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งการนำหลักจริยธรรมสู่ชีวิตผู้คนทางคำสอนด้านสังคมของคาทอลิกที่ท่านทำเป็นกิจวัตรประจำวันอยู่แล้ว ในเวลาเดียวกันเราขอเรียกร้องมายังผู้นำธุรกิจที่มีความตั้งใจดีทุกท่านที่สามารถอิทธิพล พฤติกรรม ค่านิยม และทัศนคติของคนในองค์กร จากประธานบริหารมาถึงหน้าที่ระดับหัวหน้ารวมไปถึงผู้เป็นผู้นำทั้งที่มีและไม่มีตำแหน่งเป็นทางการ เพราะผู้นำธุรกิจทุกประเภทมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการกำหนดรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นผู้สร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ที่นำไปใช้บูรณาการในภาคธุรกิจได้

กระแสน้ำเรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสน้ำเรียกฯ ข้อ 1

พระเยซูเจ้าบอกแก่เรา โดยทางพระวรสาร ไว้ว่า “ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ผู้นั้นจะถูก
ทวงถามกลับไ้มากด้วย” (ลก 12:48) นักธุรกิจได้รับโอกาสในการใช้
ทรัพยากรต่าง ๆ มาก พระเจ้าจึงมอบภาระที่ยิ่งใหญ่ให้ เป็นกระแสน้ำเรียกของ
นักธุรกิจทุกคน จะเห็นได้ว่า ในช่วงสั้น ๆ แห่งต้นศตวรรษนี้ ธุรกิจหลาย
แขนงได้สร้างนวัตกรรมอันน่าทึ่งมากมาย เช่น ด้านการบำบัดรักษาโรค นำ
คนทั่วโลกให้ใกล้ชิดกันอย่างรวดเร็วทันใจด้วยเทคโนโลยี และการสร้างสรรค์
ความเจริญในสังคมรอบด้าน แต่ในเวลาเดียวกันก็มีด้านลบที่มีการฉ้อฉลใน
การทำธุรกิจ ยังผลให้เศรษฐกิจโลกเกิดความวุ่นวายปั่นป่วน เกิดความไม่
เชื่อมั่นในองค์กรธุรกิจรวมไปถึงสถาบันต่าง ๆ ในภาคการค้าแบบเสรีด้วย
ดังนั้น สำหรับผู้นำธุรกิจที่เป็นคริสตชน นี่เป็นจังหวะที่ต้องการ การเป็น
พยานยืนยันความเชื่อ ความหวัง และการปฏิบัติด้วยความรักอย่างแท้จริง

กระแสน้ำเรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสน้ำเรียก ข้อ 62

ผู้ทำธุรกิจได้รับการสนับสนุนและแรงกระตุ้นจากพระศาสนจักรและโดยองค์การธุรกิจคริสตชน ให้นำพระวรสารสู่โลก หากไม่มีชาวคาทอลิกออกไปทำธุรกิจและไม่มีองค์การสนับสนุน คำสอนสังคมของพระศาสนจักรก็คงจะเป็นเพียงคำพูดที่ไร้ชีวิตจิตใจ ไม่มีความเป็นจริงดังที่ท่านนักบุญยากอบได้เขียนไว้ว่า “ศรัทธาที่ไร้การกระทำเป็นของตายซาก” (ยาก2:17)

กระแสนี้เรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสนี้เรียก ข้อ 61

ผู้นำธุรกิจคริสตชนเป็นพยานแห่งการกระทำด้วยการเป็นเจ้าของกิจการที่
พิสุจน์จิตตารมณ์แท้ที่รับรู้มา ความรับผิดชอบต่อกะแสนี้เรียกธุรกิจอย่าง
ซื่อสัตย์และเสียสละนั้น เป็นพระพรของพระเป็นเจ้า ผู้นำเหล่านี้ได้รับแรง
บันดาลให้ทำธุรกิจมิใช่เพียงแต่เพราะได้กำไรงาม เพราะได้ผลประโยชน์
ทางวัตถุที่มุ่งหวังหรือเพราะกิจการเป็นไปตามครรลองของตำราเศรษฐกิจ
และคู่มือการบริหารจัดการ ความศรัทธาต่อความเชื่อในศาสนาทำให้ผู้นำ
ธุรกิจคริสตชนได้เห็นโลกกว้างมากขึ้น ได้มองเห็นพระกิจการของพระ
เป็นเจ้าในลักษณะของพระญาณสอดส่อง เขามีได้ทำธุรกิจด้วย
แรงผลักดันจากความยากจนและความสนใจเฉพาะตัวเพียงอย่างเดียว

กระแสน้ำเรียกที่มีเกียรติสูงส่ง (Noble Vocation)

กระแสน้ำเรียก ข้อ 63

น่าเสียดายที่ว่ายังมีคริสตชนบางคนในโลกธุรกิจที่ขาดการเป็นพยานและขาดพลังบันดาลใจจากความเชื่อและศีลธรรมของตน เราเห็นการเป็นທີ່สะดุดมากมายจากการกระทำของผู้หน้าที่ใช้อำนาจตำแหน่งหน้าที่ในทางเสื่อมเสีย พวกเขายอมจำนนต่อบาปแห่งความลึมนั่น โลก หลง และบาปด้านอื่น ๆ กรณีใหญ่ ๆ อย่างนี้เห็นแล้วเศร้าใจมาก และที่เป็นโศกนาฏกรรมไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันก็คือว่า มีคริสตชนบางคนไม่ถึงกับทำผิดกฎหมายหรือเป็นที่สะดุด แต่ปล่อยตัวไปตามกระแสโลก ทำตัวราวกับไม่รับรู้ว่ามิพระเจ้าเป็นเจ้า พวกนี้มีเพียงแต่อยู่ในโลกเท่านั้น แต่ทำตัวเป็นคนใจโลกเต็มตัว เมื่อใดก็ตามที่ผู้นำธุรกิจคริสตชนไม่นำจิตตารมณ์ของพระวรสารไปใช้ในองค์กรธุรกิจ ชีวิตของพวกเขา “ปิดบัง” (**conceal**) แทนที่จะเปิดเผย (**reveal**) พระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าเป็นเจ้าและศาสนคริสต์

กระแสวิพากษ์ : หน้าที่คริสตชน

กระแสวิพากษ์ ข้อ 4

...พระศาสนจักรใส่ใจในเรื่องของการประกอบธุรกิจ เพราะเมื่อธุรกิจประสบความสำเร็จ ก็จะช่วยปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนให้ดีขึ้น แต่หากธุรกิจล้มเหลว ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายใหญ่หลวงได้ ดังนั้น ระบบเศรษฐกิจควรต้องอยู่บนพื้นฐานการมีอิสรภาพที่จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน แต่ต้องตระหนักด้วยว่าอิสรภาพที่ไม่ได้อยู่บนความเป็นจริง จะนำมาซึ่งความยุ่งเหยิงไร้ระเบียบ ความไม่ยุติธรรม และการแบ่งแยกทางสังคม อีกทั้งการไร้ซึ่งหลักการและผู้นำที่เปี่ยมคุณธรรมนำทาง จะทำให้ธุรกิจมีการเอารัดเอาเปรียบอย่างไม่เป็นธรรม มีการใช้อำนาจฉ้อฉล ให้ความสำคัญกับเครื่องจักรมากกว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

กระแสเรียก : หน้าที่คริสตชน

กระแสเรียกฯ ข้อ 2

หากธุรกิจในแต่ละแห่งดำเนินไปอย่างถูกต้อง ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมโดยรัฐบาลต่างๆ ทั่วโลกมนุษยชาติทั้งโลกย่อมได้รับอันสืบสันตติวงศ์ทั้งทางฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณ เมื่อภาคธุรกิจดำเนินงานไปอย่างยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ ลูกค้าทั้งหลายย่อมได้รับสินค้าและบริการในราคายุติธรรม ลูกจ้างได้ทำงานอย่างมีความสุขกับงานและได้รับค่าตอบแทนสมน้ำสมเนื้อเพียงพอให้ตัวเองและครอบครัวอยู่ได้อย่างอบอุ่น ผู้ร่วมหุ้นลงทุนก็จะได้รับเงินปันผลอย่างสมเหตุสมผล คำนึงว่าการลงทุน ประชาคมจะรู้สึกว่ารหัสการธรรมชาติที่ตนมีส่วนเป็นเจ้าของได้ถูกใช้อย่างเหมาะสม และที่สำคัญที่สุดก็คือทุกคนเห็นว่าประโยชน์ส่วนรวมเพิ่มพูนอย่างน่าพอใจ

กระแสระียก : หน้าที่คริสตชน

กระแสระียกฯ ข้อ 3

เมื่อมีการจัดการที่ดี ธุรกิจก็จะมีพลังสามารถยกระดับศักดิ์ศรีของลูกจ้างได้ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาคุณธรรมได้ในตัว อาทิ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภูมิปัญญา ความยุติธรรม การมีวินัย รวมทั้งผลดีด้านอื่นอีกเหลือคณานับ หากว่าสถาบันครอบครัวถือเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของสังคม หน่วยงานธุรกิจก็เป็นอีกสถาบันหนึ่งในสังคม ที่ให้ความรู้ด้านคุณธรรมกับผู้คนมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกับคนหนุ่มสาวที่ได้รับการเลี้ยงดูกลม่อมาจากครอบครัวและสถานศึกษาเป็นอย่างดี และกำลังมองหาจุดหมายในสังคมให้ตนเอง รวมไปถึงคนที่มีภูมิหลังชีวิตที่บกพร่อง และไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม ก็สามารถหาจุดหมายของตนจากการทำงานในบริษัทได้เช่นกัน ยิ่งกว่านั้น หน่วยงานธุรกิจยังเสริมให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกัน เปรียบเสมือนพาหนะแห่งประชาคมวัฒนธรรมที่นำไปสู่สันติสุขและความเจริญรุ่งเรือง

กระแสวิพากษ์ : หน้าที่คริสตชน

กระแสวิพากษ์ ข้อ 9

ในความเป็นจริง ภาคธุรกิจมีศักยภาพมากพอที่จะสร้างความดีงามให้แก่สังคม และส่วนใหญ่อีกสามารถทำได้ดีตามคำสัญญาที่ให้ไว้ทั้งในด้านศีลธรรมและด้านเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาที่เป็นปัจจัยภายนอกบางประการที่ขัดขวางการประกอบธุรกิจให้ดำเนินได้อย่างเต็มความสามารถ อาทิเช่น การขาดบทกฎหมายที่ครอบคลุมในระดับนานาชาติ การคอร์รัปชัน การแข่งขันที่มุ่งทำลายกันและกัน ระบบทุนนิยมที่พรรคเล่นพวก การก้าวท้าวมากเกินไปของรัฐ หรือวัฒนธรรมที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ในอีกด้านหนึ่งก็เกิดจากปัจจัยภายในของธุรกิจเอง เช่น การปฏิบัติต่อลูกจ้างโดยยึดถือว่าเป็นเพียง “ทรัพยากร” อย่างหนึ่งเท่านั้น หรือ แนวคิดที่ว่าธุรกิจเป็นเพียงสินค้าชนิดหนึ่งเท่านั้น การหลบเลี่ยงบทบาทในการควบคุมอย่างถูกต้องของภาครัฐ การสร้างผลกำไรจากสินค้าหรือบริการที่ไร้คุณค่า หรือ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์อย่างล้าหลัง

กระแสวิพากษ์ : หน้าที่คริสตชน

กระแสวิพากษ์ ข้อ 10

ในมติส่วนตัวส่วนตัว สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งคือการดำเนินชีวิตที่แบ่งแยก ดังที่พระสังคายนาวาติกันที่ 2 นิยามว่า “การแบ่งแยกระหว่างความเชื่อกับการดำเนินชีวิตประจำวัน” พระสังคายนาวาติกันที่ 2 ถือว่า การดำเนินชีวิตที่แบ่งแยกเช่นนี้ถือเป็น “ความเข้าใจที่ผิดอย่างมหันต์ในยุคสมัยของเรา” การแยกความเชื่อออกไปจากการทำงานด้านธุรกิจ เป็นความผิดพลาดอันสำคัญที่นำไปสู่ความเสียหายไปทั่วโลก ในขณะนี้โดยเกิดจากการกระทำของภาคธุรกิจ เช่นการต้องทำงานเกินเวลาจนสูญเสียชีวิตครอบครัวหรือชีวิตฝ่ายจิต การยึดติดกับอำนาจจนละเลยคุณความดีในตนเอง การใช้พลังทางเศรษฐกิจในทางที่ผิดเพื่อให้ได้ผลตอบแทนมากขึ้น

กระแสนี้เรียก : หน้าที่คริสตชน

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 10

ซึ่งในประเด็นเหล่านี้ พระศาสนจักรยึดถือตามคำสอนของพระเยซูเจ้าอยู่เสมอว่า “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะเขาจะชังนายคนหนึ่งและจะรักนายอีกคนหนึ่ง เขาจะจงรักภักดีต่อนายคนหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มธ. 6:24) ผู้นำธุรกิจที่ไม่ตระหนักในพันธกิจแห่งการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์เช่นนี้ถือเป็นการดำเนินชีวิตที่ว่างเปล่า ไร้จุดหมาย สับสน ไม่เป็นไปตามพระกระแสเรียกของพระผู้เป็นเจ้า

กระแสวิพากษ์ : หน้าที่คริสตชน

กระแสวิพากษ์ ข้อ 11

รูปแบบของวาททองคำในยุคปัจจุบันอาจเห็นได้จากหลายการกระทำ เช่น การยึดถือว่า “เป้าหมายสำคัญที่สุดของการทำธุรกิจก็คือการแสวงหาผลกำไรให้ได้มากที่สุด” หรือ การใช้เทคโนโลยีเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น หรือ การสร้างสมความมั่งคั่งส่วนตัว หรือ การใช้อิทธิพลทางการเมือง ไม่ได้เป็นไปเพื่อความดีส่วนรวม หรือ เมื่อมีการใช้แนวคิดประโยชน์นิยมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจขาด แนวทางต่างๆ เหล่านี้คือ “ลูกวาททองคำ” ที่มีศักยภาพมากพอจะ “คืบคลาน” เข้าสู่ชีวิตเราด้วยตรรกะต่างๆ นานา ดังที่พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 กล่าวไว้ในสมณสาส์นความรักในความจริง ซึ่งผู้นำธุรกิจต้องใส่ใจเพื่อหลีกเลี่ยงจากการหลงทางตามการล่อลวงไป

เคารพฐปฏิบัติดังกล่าว

กระแสนี้เรียก : หน้าที่คริสตชน

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 11

การดำเนินชีวิตอย่างแตกแยกเช่นนี้ ที่สุดก็จะนำไปสู่การเคารพบูชาปฏิมา ซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับคนในภาคธุรกิจที่อาจเกิดผลร้ายทั้งต่อตนเองและต่อองค์กร ทั้งนี้เพราะการละเลยจากกระแสนี้ด้วยความรักขององค์พระผู้สร้าง ทำตัวดุดะเดียนกับชาวอิสราเอล ณ เชิงเขาซีนายที่ปั้นรูปวัวทองคำขึ้นมากกราบไหว้บูชา อันเป็นการแสดงถึงการอุทิศชีวิตในทางที่ผิด สำคัญผิดในเป้าหมายของความสำเร็จที่แท้จริง

กระแสนี้เรียก : หน้าที่คริสตชน

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 12

สภาพการทำงานภายใต้ความกดดันที่ผู้นำธุรกิจต้องแบกรับอยู่อาจทำให้ต้องละเลยต่อกระแสนี้เรียกของพระวรสารในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน อาจถูกล่อลวงให้หลงผิดไปว่าการทำงานอย่างมืออาชีพนั้นไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตฝ่ายจิต มองเห็นความสำคัญด้านวัตถุหรือความสำเร็จที่ยั่งยืนและนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด ผู้นำธุรกิจอาจเกิดกิเลสอันเนื่องมาจากการยึดตัวเองเป็นหลัก จากความทะนงตน ความโลภ ความวิตกกังวล จนลดทอนเป้าประสงค์ของการทำธุรกิจเหลือเพียงเพื่อกำไรสูงที่สุดแต่อย่างเดียว หรือเพื่อให้มีส่วนแบ่งในตลาดมากที่สุด หรือเพื่อผลประโยชน์อื่นๆ ในเชิงเศรษฐกิจเท่านั้น ในสภาพเช่นนี้สภาพเช่นนี้คุณงามความดีที่ภาคธุรกิจควรจะเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลหรือสังคมโดยรวมจะถูกลดทอนหรือบิดเบือนไป

วิเคราะห์โลกธุรกิจ : ประเด็นท้าทายและโอกาสตอบสนอง

กระแสเรียกฯ ข้อ 15

ผู้นำธุรกิจย่อมเผชิญปัญหาต่างๆ ในโลกที่มีปัจจัยตัวการซับซ้อนเป็นปกติ เพื่อจะเข้าใจความซับซ้อนได้ดี จำต้องรับรู้ข้อแนะแนวจากเอกสารสังคายนาวาติกันที่ 2 Gaudium et Spes ซึ่งกล่าวไว้ว่า เราต้องสำรวจดู “สัญญาณแห่งกาลเวลาและตีความสัญญาณเหล่านั้นในแสงสว่างแห่งพระวรสาร”

วิเคราะห์โลกธุรกิจ :

ประเด็นท้าทายและโอกาสตอบสนอง

กระแสเรียกฯ ข้อ 17

และในระดับโลก อย่างน้อยก็มีอยู่ 4 ประการที่จำต้องกล่าวถึงเป็นพิเศษ เพราะมีอิทธิพลถึงขั้นเปลี่ยนบริบทของธุรกิจตลอดสี่วศตวรรษที่ผ่านมา โดยที่ 3 ประการแรกมีส่วนเกี่ยวพันกันแน่นแฟ้น กล่าวคือ (1) โลกาภิวัตน์ (2) เทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ๆ และ (3) การเงินโลก ส่วนประการที่ (4) การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ที่พึงจับตาเป็นพิเศษคือ การท้าทายให้ปฏิบัติ ภารกิจเห็นแก่ตัวตามด้วยระบบศีลธรรมแบบสัมพัทธนิยมและประโยชน์นิยม ทั้งหมดนี้มีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าเป็นกับดักสำคัญให้ธุรกิจคริสตชนหลงทางได้ง่าย แน่แน่นอนว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากที่มีบทบาทในธุรกิจปัจจุบัน (เช่น ระเบียบข้อบังคับจากรัฐ บทบาทของอำนาจนานาชาติ ระบบสหภาพอันที่จริงก็มีปัจจัยตัวการซับซ้อนกันมากมายที่มีอิทธิพลต่อการทำธุรกิจทั้งในระดับท้องถิ่น ประเด็นจากสิ่งแวดล้อม การยึดเยื้อระหว่างงาน/ครอบครัว ฯลฯ)

การตอบสนอง :

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

กระแสนิยมฯ ข้อ 50

บัญญัติหกประการสำหรับบริหารธุรกิจ

หลักการแห่งความเคารพศักดิ์ศรีของมนุษย์ และการมุ่งสร้างคุณประโยชน์
คือ คำสอนรากฐานทางสังคมของพระศาสนจักร เมื่อรวมกับบัญญัติหก
ประการสำหรับปฏิบัติธุรกิจ ก็จะกลายเป็นวัตถุประสงค์ 3 ประการนำทาง
ผู้นำธุรกิจได้อย่างกระชับยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

การตอบสนอง :

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

กระแสนี้เรียกฯ ข้อ 50

บัญญัติหกประการสำหรับบริหารธุรกิจ

ก. ธุรกิจตอบสนองสิ่งที่โลกพึงประสงค์ด้วยการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการ

(1) ธุรกิจที่ผลิตสินค้าดีจริงๆ และสนองบริการที่ให้คุณจริงๆ ย่อมสะสมประโยชน์ส่วนรวม

(2) ธุรกิจค้าประกันร่วมแรงแข่งขันกับคนจนโดยพร้อมถือโอกาสบริการมวลชนที่ขาดการเหลียวแล

ข. ธุรกิจจัดให้ทีมงานมีผลงาน

(3) ธุรกิจช่วยให้ประชาคมมีการส่งเสริมศักดิ์ศรีของผู้ทำงาน

(4) ธุรกิจด้วยหลักการเกื้อหนุนเปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้ใช้อำนาจในมือร่วมกันก่อให้เกิดพันธกิจแห่งการบริหารจัดการ

ค. ธุรกิจสร้างสินทรัพย์ (wealth) อย่างยั่งยืนและจัดสรรอย่างยุติธรรม

(5) ธุรกิจสร้างรูปแบบการใช้บริการทรัพยากรสิน (resources) ที่ได้มาไม่ว่าจะเป็นเงินทุนหรือทรัพยากร
ต้นทุน

(6) ธุรกิจให้ความยุติธรรมในการจัดสรรทรัพยากรสินแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ ลูกจ้าง ลูกค้า ผู้ลงทุน ผู้
จำหน่ายจ่ายแจก และประชาคม

การตอบสนอง :

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

กระแสเรียกฯ ข้อ 41

เสริมความดีงามร่วม

ในแง่ของการมีส่วนร่วมเสริมความดีงามร่วม ปรากฏในสมุดย่อคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร ชี้นำไว้ว่า “ธุรกิจควรมีลักษณะเด่นชัดในสมรรถนะรับใช้ประโยชน์ส่วนรวมของสังคม โดยการผลิตสินค้าและเสนอบริการที่เป็นประโยชน์จริงต่อคุณภาพชีวิต” ธุรกิจต้องทำเพื่อผู้อื่นโดยธรรมชาติอยู่แล้ว เพราะธุรกิจคือ ศูนย์รวมของพรสวรรค์ พรแสวง พลัง และทักษะในการตอบสนองความต้องการของผู้อื่น ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงก็ย่อมจะสนับสนุนการพัฒนาผู้คนในวงการณ์นั้นเอง เพราะภาระหน้าที่ต่างๆ ที่ทำร่วมกันอยู่นั้น ย่อมเกิดผลลัพธ์เป็นสินค้าและบริการที่จำเป็นสำหรับหมู่คณะที่ดำเนินไปด้วยดี “(ผู้นำธุรกิจไม่ใช่ผู้ยีนดู แต่ต้องเป็นผู้คิดหาวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ

กระแสเรียกฯ ข้อ 42

...ต้องแยกให้ตึระหว่างความจำเป็น (need) กับความต้องการ (want) ซึ่งตอบสนองกิเลสโดยไม่ช่วยให้ได้ความสุขแท้ตามความเป็นจริง...

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

กระแสเรียกฯ ข้อ 43

การผลิตสินค้าและการเสนอบริการ ยิ่งทำเพิ่มขึ้นเท่าใดก็ยิ่ง “เพิ่ม
สายใยร่วมแรงแข็งขัน (**solidarity**)” ซึ่งมีทั้งสร้างวิฤติและ
สร้างโอกาสให้แก่มวลชน ประเด็นอยู่ที่ว่าต้องนิยามการร่วมแรง
แข็งขันให้ถูกต้องตามจิตตารมณ์ของมัน คือต้องรู้ว่าคนจน คน
ด้อยโอกาสและคนตกยากนั้น มีความจำเป็นอะไรจริง (อย่าปน
กับความต้องการตามกิเลส) เรื่องนี้มักจะถูกมองข้ามโดยธุรกิจ
แบบการตลาดที่เน้นการฟันกำไรระยะสั้น

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

กระแสเรียกฯ ข้อ 43

ธุรกิจโดยคริสตชนจริง ๆ ต้องตื่นตัวในเรื่องโอกาสรับใช้ประชาชนที่ไม่ได้
รับการเหลียวแลอย่างเหมาะสม ต้องมองให้เห็นว่าเรื่องนี้มิเพียงในแง่
ต้องรับผิดชอบเป็นภาระในชีวิต แต่ต้องมองว่าเป็นการทำทาสู่ธุรกิจ
อันยิ่งใหญ่แห่งยุค การพัฒนาในส่วน “ฐานของปิรามิด” แห่งการผลิต
สินค้าและการเสนอบริการ อย่างเช่น การค้าปลีก การบริหารสินเชื่อ
รายย่อย ธุรกิจสังคม และกองทุนสังคม เหล่านี้ล้วนแต่มีบทบาท
สำคัญในการตอบสนองความจำเป็นของคนยากจน นวัตกรรมเหล่านี้
จะช่วยยกฐานะจากความยากจนสุด ๆ ทั้งยังสามารถช่วยจุดประกาย
ให้คนระดับล่างได้รู้จักสร้างสรรค์ช่วยตัวเอง สร้างธุรกิจของตนเอง
และมีส่วนร่วมในการสร้างพลังพัฒนา

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

จัดระบบงานดี

กระแสเรียกฯ ข้อ 44

ธุรกิจสร้างสินค้าบริการสังคมรวมทั้งระบบงานให้คนทำงานร่วมกัน
ธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จย่อมออกแบบงานที่ดี มีประสิทธิภาพ
สัมฤทธิ์ผลและจูงใจ อิสระและร่วมมือ ไม่ว่างานจะได้รับการวางแผน
หรือจัดการอย่างไร ย่อมมีตัวชี้บ่งว่าจะเป็นองค์กรที่สามารถแข่งขัน
กันได้ในการตลาด...การจัดบริหารงานให้ตื่นตัวอยู่เสมออย่า
ประกันว่าองค์กรมีชีวิตชีวา มีการตอบสนอง และมีพลังทำการทั้งนี้
หมายความว่าต้องมีระเบียบการที่ทุกคนรู้สึกได้ว่าดีหรือไม่ดี
ตรงไหน ซึ่งจะคำประกันได้ว่า ความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจมีจิต
ตารมณ์ที่สามารถพัฒนาในหนทางที่ยั่งยืน เป็นธุรกิจที่มีศักยภาพทำ
กำไรอย่างเป็นกอบเป็นกำพร้อมทั้งความสำเร็จอันงดงาม

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

การทำงานอย่างมีเกียรติ

กรแสเรียกฯ ข้อ 45

...ความยิ่งใหญ่ของการทำงาน มิเพียงแต่อยู่ที่ผลิตภัณฑ์และบริการ แต่อยู่ที่คนทำงานได้พัฒนาตน....เมื่อคนทำงานพวกเรามีเพียงแต่ได้งานแต่ยังได้อะไรที่พิเศษกว่านั้นมาก การเปลี่ยนแปลงในตัวคนที่ทำงานนี้อาจจะบรรยายให้เข้าใจได้ภายในกรอบของมิติวัตุวิสัย ด้วยเหตุผลที่ว่าในฐานะเป็นู้ทำงานได้รับการเปลี่ยนแปลงภายในตัวตนของตนอย่างใหญ่หลวง ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร หรือเป็นชาวสวนขุดดิน หรือเป็นพยาบาลเฝ้าไข้ หรือเป็นยามรักษาความปลอดภัย หรือเป็นวิศวกรซ่อมเครื่อง หรือเป็นพ่อค้าหาบเร่ งานของเขาล้วนแต่มีส่วนเปลี่ยนแปลงคุณภาพของโลก (มิติวัตุวิสัย)

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

การสร้างโครงสร้างเกื้อกูล

กระแสเรียกฯ ข้อ 47

หลักการของการเกื้อกูลมีรากฐานอยู่บนความเชื่อมั่นว่า มนุษย์ในฐานะที่เป็นพระฉายาของพระเจ้า จะรุ่งโรจน์ได้ก็โดยรู้จักใช้ปัญญาและเสรีภาพอย่างดีที่สุด ศักดิ์ศรีของมนุษย์ไม่มีวันจะได้รับความเคารพได้เลยหากปัญญาและเสรีภาพถูกบีบคั้นหรือถูกเบียดบังโดยไม่มีเหตุผลอันควร..... “ประชาคมในระดับที่สูงกว่าไม่พึงลงมาระรานชีวิตภายในของประชาคมที่ต่ำกว่า จนทำให้ประชาคมที่ต่ำกว่าไม่สามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ได้ตรงกันข้ามพึงสนับสนุนตามความจำเป็นและช่วยจัดระเบียบกิจกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมของส่วนอื่น ๆ ของสังคม โดยคำนึงเสมอว่าประโยชน์ส่วนรวมต้องมาก่อน”

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

การสร้างโครงสร้างเกื้อกูล

กระแสนิเวศฯ ข้อ 50

ภายใต้หลักการของการเกื้อกูล ลูกจ้างอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านายจ้าง แต่เขาได้รับความไว้วางใจ ได้ฝึกฝนในระดับตำแหน่งของเขา ได้สะสมประสบการณ์ ย่อมรู้ชัดเจนถึงขอบข่ายความรับผิดชอบของตน ย่อมสามารถใช้เสรีภาพและสติปัญญาของตน และทั้งนี้ย่อมสามารถพัฒนาเยี่ยงมนุษย์ พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ร่วมทำธุรกิจอย่างแท้จริง สำหรับผู้นำธุรกิจทุกระดับตั้งแต่หัวหน้าทีมจนถึงประธานคณะผู้บริหาร เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องจำเป็นและมีประสิทธิผล การทำงานภายใต้หลักแห่งการเกื้อกูลนั้นผู้นำต้องทำใจอยู่บ้าง คือผู้นำต้องยอมรับด้วยความสุภาพถ่อมตนว่าผู้นำต้องแสดงบทบาทผู้รับใช้

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจ

การสร้างชุมทรัพย์ยั่งยืนและจัดสรรอย่างยุติธรรม

กระแสเรียกฯ ข้อ 51

ผู้ประกอบการธุรกิจพึงใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองจัดการพรสวรรค์และพลังทำการต่างๆ จัดการรวบรวมทุนและทรัพยากรทั้งหลายที่มีอยู่อย่างอุดมในโลก เพื่อผลิตสินค้าและเสนอ บริการแก่มวลชน หากประสบความสำเร็จอย่างดี ก็จะมีเงินจ่ายค่าจ้าง มังานให้ประชาชน ทำและทำไรก็จะเกิด ได้ชุมทรัพย์ออกมาแบ่งปันแก่หุ้นส่วน ทุกคนที่เกี่ยวข้องจะได้ดี พระศาสนจักรรับรู้ว่ามีกำไรที่ได้มาด้วยบทบาทที่ขอบธรรมย่อมแสดงว่าธุรกิจดำเนินไปด้วยดี เมื่อบริษัททำกำไร โดยทั่วไปย่อมหมายความว่า ปัจจัยการผลิตสินค้าได้ถูกนำมาใช้อย่างเหมาะสม ความพึงประสงค์ของมนุษย์จึงได้รับการตอบสนองอย่างครบถ้วน ธุรกิจที่ทำกำไรย่อมสร้างชุมทรัพย์และเอื้อความเจริญรุ่งเรือง และช่วยบุคคลต่างๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนประโยชน์ส่วนรวมในสังคมนั้นเพิ่มพูน อย่างไรก็ตามอย่าลืมนะว่าทรัพย์สมบัติของสังคมมิได้มีแต่กำไรเป็นตัวเงินเท่านั้น คำว่า “wealth” มาจาก “well” จึงหมายถึง “การอยู่ดีมีสุข” ด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต ด้านความรู้สึก ด้านจิตวิญญาณ หรือแม้แต่ศีลธรรม รวมถึงความอยู่ดีมีสุขของมวลชนด้วย คุณค่าด้านเศรษฐกิจของทรัพย์สมบัติเชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นและภายในผูกโยงกับความหมายกว้างๆ ของการอยู่ดีมีสุข

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

การสร้างชุมทรัพย์ยั่งยืนและจัดสรรอย่างยุติธรรม

กระแสเรียกฯ ข้อ 55

ในฐานะเป็นผู้ทำให้เกิดความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งโรจน์ในสังคม ธุรกิจและผู้นำธุรกิจจึงต้องหาทางจัดสรรทรัพย์สมบัติที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกิจอย่างเป็นธรรมแก่ลูกจ้าง (ตามหลักการสิทธิที่จะได้ค่าจ้าง) อย่างยุติธรรมแก่ลูกค้า (ตามหลักการราคายุติธรรม) เจ้าของกิจการ (ตามหลักการผลกำไรที่เป็นธรรม) ผู้ส่งสินค้า (ตามหลักราคายุติธรรม) และประชาคม (ตามหลักอัตราภาษีที่ยุติธรรม)

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจและการค้า

การสร้างชุมทรัพย์ยั่งยืนและจัดสรรอย่างยุติธรรม

กระแสเรียกฯ ข้อ 56

หากรับรู้คำสอนว่าพระเป็นเจ้าทรงสร้างสำหรับมนุษย์ทุกคน ทั้งคนจนและคนรวย ทั้งผู้ทรงอำนาจและผู้ไร้อำนาจ ทั้งคนปัจจุบันและคนในอนาคต ก็ต้องรับรู้ข้อสรุปตามมาว่า ทรัพยากรทั้งหมดถูกมอบให้แก่มนุษยชาติ ด้วย “หลักการจำนองไว้กับสังคม (moral mortgage) คือมอบให้ดูแลหาผลประโยชน์ แต่ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของตนแต่ผู้เดียวไม่ได้ เพราะผลประโยชน์สุดท้ายต้องได้แก่สังคม

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจ

การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

กระแสเรียกฯ ข้อ 52

การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ : พระคัมภีร์สั่งสอนไว้ว่าผู้ใช้ที่ดีต้องมีจิตสร้างสรรค์เพื่อผลิตสินค้าด้วยทรัพยากรที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองเพื่อดูแลรับผิดชอบ พวกเขาจึงไม่ควรเลือกใช้เฉพาะที่สร้างไว้แล้วอย่างสมบูรณ์นั้น แต่ควรใช้ความฉลาดและความสามารถผลิตให้ได้มากที่สุด โดยใช้ทรัพยากรแต่น้อยๆ มีข้อสังเกตที่น่าสนใจข้อหนึ่งภายในบริบทของธุรกิจก็คือต้องมีกำไร กำไรคือรายได้ที่คงเหลือเมื่อหักรายจ่ายออกทั้งหมดแล้ว กำไรสะสมจะทำให้องค์กรธุรกิจยืนหยัดอยู่ได้ยั่งยืน ผู้นำธุรกิจที่ดีที่สุดได้แก่ผู้ใช้ทรัพยากรอย่างได้ผลและสามารถรักษาระดับรายรับ อัตราผลกำไร ส่วนแบ่งของตลาด คุณภาพสินค้าและประสิทธิภาพทั่วๆไปอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรอยู่ได้ หากไม่มีกำไรก็อยู่ไม่ได้ เพราะไม่มีเงินปันผล

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจ

การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

กระแสเรียกฯ ข้อ 53

แม้ว่าการทำกำไรจะเป็นตัวบ่งชี้สถานะขององค์กร แต่ก็อย่าคิดว่ากำไรเป็นตัวชี้วัดเพียงตัวเดียว และมันก็ไม่ใช่วิธีวัดที่สำคัญที่สุดสำหรับตัดสินความอยู่รอดของธุรกิจ กำไรสิ่งจำเป็นเพื่อให้ธุรกิจอยู่ได้จริง แต่แม้ “เมื่อเอากำไรมาเป็นตัวตั้ง หากหากำไรด้วยวิธีผิดๆ หรือไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวม ก็ยังอาจจะมีอันเป็นไปในทางเสียที่จะทำให้ลายความเจริญและสร้างความยากจนขึ้นในสังคมก็ได้” กำไรเปรียบได้กับอาหาร สิ่งมีชีวิตต้องกินอาหาร แต่การกินก็ไม่ใช่ว่าหมายสูงสุดของการมีชีวิต กำไรจึงมีลักษณะเป็นบ่าวได้ดี แต่เป็นนายที่ใช้การไม่ได้

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจ

การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

กระแสเรียกฯ ข้อ 54

แม้ว่าการเงินจะเป็นทรัพยากรสำคัญเพียงใดสำหรับธุรกิจ แต่ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรมก็สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ดังที่พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้ตรัสไว้ว่า “สิ่งแวดล้อมธรรมชาติเป็นสิ่งประทานจากพระเป็นเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคน ดังนั้น เมื่อเราต้องใช้มันให้เกิดประโยชน์ เราก็มีความรับผิดชอบด้วยต่อคนรุ่นต่อรุ่น และต่อมนุษย์ทั้งมวล สิ่งสร้างเป็นสิ่งที่เราค้นพบเพราะเราไม่ใช่ผู้สร้างสิ่งมีชีวิตทั้งหลายและธรรมชาติไร่วิตเราอาจจะใช้เพื่อตอบสนองความพึงประสงค์ของมนุษย์อย่างสมเหตุสมผล เรามนุษย์ในฐานะผู้ร่วมการสร้างกับพระเป็นเจ้าให้สมบูรณ์แบบ เราจึงมีหน้าที่ต้องเคารพและต้องไม่ทำลาย เรามีเสรีภาพที่จะบำรุงรักษาและใช้สอยโดยไม่ทำลาย ดังคำภีร์บทแรกๆ ของปฐมกาลกล่าวไว้ว่า มนุษย์ได้รับเชิญจากพระเป็นเจ้าให้ครอบครองโลกอย่างเอาใจใส่ดูแล ให้ทำการเพาะปลูกให้เกิดผลผลิต แต่ไม่มีสิทธิใช้อย่างเอาเปรียบโลก

บัญญัติ 6 ประการสำหรับบริหารธุรกิจ

การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

กฤษฎีกาฯ ข้อ 28

พระเจ้าทรงมอบหมายให้มนุษย์มีหน้าที่รักษาดูแลโลกและสรรพสิ่งซึ่งเป็น “บ้านส่วนรวม” (**Our common home**) ของมนุษยชาติ (เทียบ ปฐก. 1 ดู *Laudato si'*) ดังนั้น มนุษย์จึงต้องทำงานร่วมกับพระเจ้าผู้สร้าง สานต่อกิจการสร้างโลกโดยทำให้สิ่งสร้างสมบูรณ์ มั่นคงและเติบโตอยู่เสมอ เราจึงมีหน้าที่ต้องเคารพและสำนึกขอบคุณต่อพระเจ้าผู้สร้าง โดยไม่ละเมิดหรือทำลายระบบนิเวศและความงดงามของโลก มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม โดยเอาใจใส่ทำนุบำรุงดูแลและเยียวยาสภาพแวดล้อมด้วยโลกทัศน์และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน เป็นหน้าที่สำคัญของพระศาสนจักรที่จะต้องรับผิดชอบ เอาใจใส่ดูแล รณรงค์ ส่งเสริม ปลูกฝัง และเรียกร้องให้คริสตชนและทุกภาคส่วนของสังคม ตระหนักถึงพันธกิจแห่งการคุ้มครองรักษาโลก ใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างคุ้มค่าโดยคำนึงถึงความดีงามส่วนรวม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ

กระแสนิเวศน์ ข้อ 66

ขั้นแรกผู้นำธุรกิจคริสตชนต้องรับเสียก่อนเหมือนคริสตชนทั่วไป คือรับจากพระเป็นเจ้า ทุกสิ่งที่พระองค์ได้รับประทานให้มาแล้วมากมาย พึงดูผิวเผินผู้นำธุรกิจอาจจะรู้สึกจนเพราะความรู้สึกของบรรดาผู้นำธุรกิจทั่วไป มักจะคิดกันว่าพวกตนเป็นฝ่ายให้มากกว่ารับ....ผู้นำธุรกิจอาจจะมองตัวเองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์ ผู้เสกสรรนวัตกรรม กัมมันต์ ริอ่าน หากเขาเลื่อมใสด้านรับของตน ก็อาจจะปิดเบือนบทบาทของตนในโลก ยกย่องผลสำเร็จของตนเองโดยตนเองอย่างเกินจริง

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ

กระแสเรียกฯ ข้อ 67

พระสันตะปาปาเบเนดิกที่ 16 ก่อนดำรงตำแหน่งสูงสุดในพระศาสนจักร ได้เขียนเตือนสติความเป็นบุคคลมนุษย์ไว้ว่า “บุคคลมนุษย์จะตระหนักถึงความหมายลึกซึ้งที่สุดของตนเอง ไม่ใช่จากการคำนึงถึงความสำเร็จที่ได้กระทำมาแล้วเพียงด้านเดียวแต่ต้องคำนึงด้านที่ได้รับมาด้วย ความยิ่งใหญ่จริงของมนุษย์ไม่ใช่อยู่ที่ความสำเร็จ แต่อยู่ที่พระพรแห่งความสำเร็จ ทั้งนี้ก็เพราะสิ่งที่มนุษย์ทำสำเร็จเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสำเร็จแท้ ความสำเร็จเต็มเปี่ยมอยู่ที่ต้องรับรู้ด้วยว่าที่สำเร็จได้นั้นเพราะได้รับพลังและพระพรพรทานประการใดบ้างมาเกื้อหนุนพลังน้อยๆ ของตน

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ

กระแสนเรียก ข้อ 68

เมื่อได้น้อมรับเอาพระพรมาเป็นชีวิตจิตและนำมาปฏิบัติสอดแทรกเข้าไปในชีวิตปฏิบัติ พระพรจะเปิดทางให้พระพรหมท่านทั้งหลายลงมาตามความพึงประสงค์เพื่อหยุดความแบ่งแยกในชีวิตมนุษย์สมบูรณ์แบบมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการต่างๆ สิ่งแรกที่พระศาสนจักรเรียกร้องผู้นำธุรกิจชาวคาทอลิกให้ลงมือปฏิบัติก็คือหมั่นรับศีลศักดิ์สิทธิ์ ให้ปรึกษาพระคัมภีร์ ให้ถึงวันพระเจ้า ให้สวดภาวนา ให้ร่วมการฟังภาวนา และการปฏิบัติต่างๆ ที่ฝึกฝนชีวิต การปฏิบัติเหล่านี้คือวิถีชีวิตที่แสดงความเป็นคริสตชน ซึ่งพึงปฏิบัติคู่เคียงไปกับการทำธุรกิจ

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ

กระแสนเรียก ข้อ 69

...ด้วยเหตุนี้ศีลมหาสนิทจึงถือได้ว่าเป็นการแสดงออกของการนับถือวันพระเจ้าอย่างลึกซึ้งที่สุด เพราะในการรับศีลศักดิ์สิทธิ์นี้เองเราได้เห็นส่วนลึกที่สุดอย่างลึกซึ้งที่สุดซึ่ง “งานจากมือของมนุษย์” ในการร่วมมือกับพระเป็นเจ้าในงานช่วยมนุษย์ให้ได้รอดพ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าด้วยการทำงานของมนุษย์ที่ได้รับการยกย่องขึ้นเป็นงานของพระเป็นเจ้านั่นเอง ขนบปับและเหล่าอุงุ่นได้กลายเป็นองค์จริงของพระเยซูเจ้า และพระเยซูเจ้าที่ประทับอยู่ในศีลมหาสนิทนี้แหละที่มีอำนาจครอบงำโลก

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การให้

กระแสเรียกฯ ข้อ 71

การให้ : การให้เป็นกิจกรรมที่ 2 ที่พระศาสนจักรเรียกร้องให้ผู้นำธุรกิจต้องกระทำคู่เคียงกับการรับ พระศาสนจักรไม่เคยกำหนดว่าต้องให้อย่างน้อยเท่าใด แต่กำชับให้การให้ของคริสตชนเป็นการร่วมวงไพบูลย์กับมนุษย์ทุกคนในการทำให้โลกดีขึ้น การให้ต้องเกิดจากความสมัครใจของตนเองที่เป็นบุคคล จึงไม่ขึ้นกับคำถามว่า “ต้องให้เท่าไร” แต่ “สามารถให้ได้เท่าไร” การให้ผลักดันให้ผู้นำธุรกิจต้องถามคำถามลึกซึ้งเกี่ยวกับกระแสเรียกของตนเช่นว่า ในเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจหนึ่ง ๆ ล้วนแต่ได้รับความรักจากพระเป็นเจ้าทั้งสิ้น พวกเขาควรมีแรงบันดาลใจสร้างความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร ธุรกิจพึงมีนโยบายและการปฏิบัติอย่างไรจึงจะจูงใจประชาชนให้พัฒนารอบด้าน

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การให้

กระแสเรียกฯ ข้อ 72

เราได้สังเกตเห็นมาแล้วว่าผู้นำธุรกิจที่มีจิตอาสาอุทิศตนผลิตสินค้าและเสนอบริการด้วยจิตตารมณ์แห่งการสร้างสรรค์และจัดสรร แม้ในขณะที่เขาจัดการบริการสร้างงานดี ๆ มีผลผลิต และแม้ในขณะที่เขาสร้างความมั่งคั่งและแบ่งเฉลี่ยผลกำไรอย่างเป็นธรรมนั่นเอง หลักการสังคมของพระศาสนจักรย่อมช่วยให้ภาคธุรกิจมีทิศทางอันยังผลให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนามวลชนอย่างบูรณาการ ทั้งนี้ย่อมหมายความว่าพระศาสนจักรเรียกร้องให้เกิดองค์การที่เน้นปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมสิ่งต่อไปนี้ คือ ความรับผิดชอบส่วนตัว นวัตกรรม การกำหนดราคาเที่ยงตรง การจ่ายทดแทนที่เป็นธรรม ออกแบบการทำงานที่มนุษย์พึงกระทำ การปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรับผิดชอบ การลงทุนให้สังคมที่รับผิดชอบต่อสังคม และอื่น ๆ อีกมาก อย่างเช่นความสัมพันธ์ในเรื่องการว่าจ้าง การเลิกจ้าง คณะกรรมการบริหาร การฝึกอบรมพนักงาน และความสัมพันธ์กับลูกค้า เป็นต้น

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การให้

กระแสเรียกฯ ข้อ 75

ส่วนสำคัญของกระแสเรียกผู้นำธุรกิจคริสตชนก็คือ การปฏิบัติคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณธรรมความรอบรู้และความยุติธรรม ผู้นำธุรกิจที่รอบรู้ทางธรรมย่อมปฏิบัติการตามคุณธรรมทุกข้อ ก็ได้พัฒนาคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในการปฏิบัติและนโยบาย มิเพียงแต่แถลงเป็นคำพูด เมื่อได้ปฏิบัติจริงความรอบรู้ (**wisdom**) ก็จะกลายเป็นความรอบคอบ (**prudence**) โดยสร้างตัวอย่างการปฏิบัติที่ได้ผลทางธุรกิจ และขณะเดียวกันก็ยุติธรรมด้วย ซึ่งก็มีผลดีต่อความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ตลอดจนได้สร้างนโยบายการใช้หลักการของพระศาสนจักรเชิงปฏิบัติในวิถีทางแห่งการสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้องค์การมีภาวะมนุษยธรรมสูงขึ้น

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ-การให้

กระแสวิกฤตฯ ข้อ 80

การให้และการรับเป็น 2 หน้าของเหรียญเดียวกันในการแสดงออกของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นชีวิตทำงานหรือชีวิตรำพึงภาวนา มิติ 2 ด้านอันเป็นพื้นฐานแห่งการดำรงชีวิต ไม่จำเป็นต้องแบ่งส่วนแบ่งให้เท่ากันพอดี แต่จำเป็นต้องมีทั้ง 2 มิติบูรณาการกันอย่างลึกซึ้งหากเราต้องการให้ชีวิตของเรามีทั้งส่วนที่พึงประสงค์จากพระเป็นเจ้า และพระเป็นเจ้าก็ได้กระทำให้สิ่งมหัศจรรย์ในชีวิตจริงของเรา เมื่อเราประสงค์และได้รับมากกว่าที่ขอ พระเป็นเจ้าก็ทรงขอเราบ้าง คือ ขอให้เราเป็นมือเป็นเท้าของพระองค์เพื่อเติมเต็มงานสร้างของพระองค์ในโลก และให้เพื่อนมนุษย์ได้ใช้ประโยชน์จากโลกในสภาพที่ดีขึ้นด้วยการมีส่วนร่วมของเรา ข้อความจริงนี้สำหรับผู้นำธุรกิจมีนัยว่า เขามีบทบาทโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าที่ดีกว่าที่พระเป็นเจ้าได้สร้างไว้แต่เดิม หรือเสนอบริการอย่างผู้รับใช้ในนามของพระองค์จริง ๆ ผู้นำธุรกิจกระทำเช่นว่านี้ด้วยการจัดระบบงานให้พนักงานได้พัฒนาพรสวรรค์ และความสามารถพิเศษของเขา และด้วยประการฉะนี้ผู้นำธุรกิจก็ได้สร้างความมั่งคั่งที่ยั่งยืนขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนจำนวนมากอย่างยุติธรรม

รักพระเจ้า : รักเพื่อนมนุษย์

การรับ-การให้

กระแสนิเวศน์ ข้อ 82

...ผู้นำธุรกิจจำต้องเปิดใจรับกำลังใจและคำแนะนำดีเพื่อก่อจากเพื่อนร่วมอาชีพในพระศาสนจักรที่รู้ทันเหตุการณ์...

- ด้วยความเชื่อ ที่จะช่วยให้เข้าใจการกระทำของตนไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์เท่านั้น แต่มั่นใจได้ว่าการกระทำของตนสามารถส่งผลกระทบในบริบทกว้างใหญ่ทั่วโลก เมื่อร่วมมือกับคนอื่นในสายอาชีพ และอยู่ในแสงสว่างแห่งการสร้างของพระเป็นเจ้าที่ยังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง
- ด้วยความหวัง ว่างานและสถาบันธุรกิจของตนจะไม่อยู่ใต้การชี้นำของพลังการตลาดหรือการบังคับใช้ของประมวลกฎหมาย แต่ทว่าพวกเขาจะเป็นพยานถึงพลังอาณาจักรของพระเป็นเจ้าในโลกนี้
- ด้วยความรัก เพื่อการปฏิบัติงานของพวกเขาจะไม่เป็นเพียงการมุ่งหาประโยชน์ส่วนตัว แต่เป็นวิถีทางแห่งการเพาะปลูกสัมพันธภาพ อันเป็นทางแห่งการสร้างประชาสังคมของมวลมนุษยชาติ

บททดสอบสำหรับนักธุรกิจคริสตชน

กระแสนี้เรียกฯ ภาคผนวก

- ฉันถือว่างานธุรกิจเป็นพระพรจากพระเป็นเจ้าหรือไม่
- ฉันอ่านพระคัมภีร์และสวดภาวนาเป็นประจำ โดยหวังว่างานจะไม่แยกเป็นคนละส่วนกับการภาวนา หรือไม่
- ฉันอยากรู้คำสอนสังคมของพระศาสนจักรมากขึ้นเพื่อทำธุรกิจให้ถูกต้องมากขึ้นหรือไม่
- ฉันคิดว่าความรับผิดชอบของฉันต้องแผ่ขยายถึงทุกคนที่มีส่วนทำให้บริษัทฉันอยู่รอด ไม่ใช่สักแต่เอาใจหรือไม่

บททดสอบสำหรับนักธุรกิจคริสตชน

- บริษัทของฉันพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพสังคมและลดผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากธุรกิจ (เช่น การทำลายสิ่งแวดล้อม ผลจากการระดมวัตถุดิบ ความเดือดร้อนของประชาชนท้องถิ่น การแข่งขันด้วยการตัดคู่แข่ง) หรือไม่
- ฉันทำการประเมินผลสม่ำเสมอเพื่อจัดระดับความสนใจของบริษัทของฉันในการผลิตสินค้าหรือเสนอบริการให้ตอบสนองความพึงประสงค์แห่งของธรรมชาติมนุษย์และส่งเสริมให้มีการบริโภคอย่างรับผิดชอบหรือไม่
- ฉันจัดระบบงานให้พนักงานทุกคนมีเสรีภาพตัดสินใจในขอบข่ายของระดับความรับผิดชอบหรือไม่
- ฉันยอมเสี่ยงให้พนักงานระดับล่างได้ตัดสินใจด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เขามีเสรีภาพเต็มศักยภาพหรือไม่

บททดสอบสำหรับนักธุรกิจคริสตชน

- ในการจัดสรรพนักงานเข้าประจำตำแหน่งในบริษัทของฉันนั้น ฉันคำนึงเปิดโอกาสให้แต่ละคนได้ใช้พรสวรรค์และพรแสวงของแต่ละคนได้เต็มที่หรือยัง
- เมื่อพนักงานถูกเลือกเข้าประจำตำแหน่ง ฉันตั้งใจให้เขาได้ฝึกอบรมเพื่อมารับผิดชอบเต็มที่ในตำแหน่งที่กำหนดนั้นหรือเปล่า
- ฉันแน่ใจว่าบริษัทของฉันจัดระบบความปลอดภัยตามเงื่อนไข เงินเดือนพอเลี้ยงชีพ มีการฝึกเพื่อพัฒนาตามขั้นตอน พนักงานทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเองหรือไม่
- ฉันได้กำหนดให้ศักดิ์ศรีของมนุษย์ของลูกค้ามีความสำคัญเหนืออัตรากำไรหรือไม่
- ในฐานะที่เป็นผู้นำธุรกิจ ฉันหาวิธีแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเหมาะสมหรือไม่แก่ผู้ร่วมลงทุน ให้เงินเดือนพนักงานคิดราคาขายจากลูกค้า คิดราคาซื้อแก่ลูกค้า และภาษีอากรแก่การปกครองท้องถิ่นหรือไม่

บททดสอบสำหรับนักธุรกิจคริสตชน

- บริษัทของฉันทำหน้าที่อย่างไร้เนื้อเชื่อใจได้ ในการรายงานตามเวลาและตามข้อเท็จจริงแก่ผู้ร่วมลงทุนและแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่
- บริษัทของฉันได้มีการเตรียมอย่างไรบ้างหรือไม่ สำหรับเผชิญหน้าปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้นในเวลาใดก็ได้ โดยการฝึกพนักงานทุกคนของแผนกต่าง ๆ ให้รู้จักยอมรับสภาพความเป็นจริงและเต็มใจใช้ประสบการณ์ทำงานต่อไปเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาหรือไม่
- หากเกิดวิกฤติถึงขั้นต้องให้พนักงานออกจากงาน บริษัทของฉันมีความพร้อมอย่างไรหรือไม่ในการการแจ้งให้รู้ตัวล่วงหน้า มีบริการช่วยเหลือโยกย้าย และมีการจ่ายเบี้ยชดเชยหรือไม่
- บริษัทของฉันมีมาตรการลดหรือขจัดของเสียจากการใช้งาน เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือไม่

จัดเตรียม โดย

- ชมรมนักธุรกิจคาทอลิก (นธค.)
- ชมรมนักธุรกิจคาทอลิกรุ่นใหม่ (CYES)
 - สถาบันพัฒนาพราวาส
 - อ่านเพิ่มเติมได้ที่
- <http://cureoureorld.net>
 - www.cbct.org

เอกสารเพื่อศึกษาเพิ่มเติม

ชื่อเอกสาร

- กฤษฎีกาฯ ค.ศ. 2015
- กระแสเรียกของผู้นำธุรกิจ (**Vocation of Business leader**)
 - สมณสาร **Caritas in Veritate**
 - สมณสารเตือนใจ **Evangelii Gaudium**
 - จงแล่นเรือไปในที่ลึก (**Duc in Altum**)

อ่านได้ที่

www.cbct.org

<http://cureoureorld.net>

บทสวดข้าแต่พระบิดา

- ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์
พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ

พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดิน
เหมือนในสวรรค์

โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายใน
วันนี้

โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้า
ไม่ให้แพ้การผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ อาแมน

เชิญเสด็จมา ข้าแต่พระจิตเจ้า

- เชิญเสด็จมา ข้าแต่พระจิตเจ้า
- เชิญเสด็จมาสถิตในดวงใจสัตบุรุษ และทรงบันดาลให้ลูกอ่อนด้วยความรักของพระองค์
- โปรดประทานพระจิตของพระองค์ และสรรพสิ่งจะอุบัติขึ้นมา
- แล้วพระองค์จะทรงเนรมิตแผ่นดินขึ้นใหม่
- ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสอนใจสัตบุรุษด้วยการส่องสว่างของพระจิต โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายซาบซึ้งในความเที่ยงธรรมโดยพระจิตนั้น และโปรดให้ได้รับความบรรเทาจากพระองค์ท่านเสมอ เดชะพระคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย อาแมน